

Gang denne Bane var til Forhandling, benyttede det ærede Medlem for selve Odense By i Landstinget Lejligheden til at gøre opmærksom paa dette Forhold, og dertil svarede den ærede Minister, at der var intet at gøre, saa længe de endnu vanskeligere Forhold ved Kjøbenhavn ikke vare ordnede. Det er dog imidlertid kun en daarlig Trøst, at man skal have saadanne Overkørsler i Odense, fordi man har dem i Kjøbenhavn. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Parallellen ikke slaar rigtig til. Forholdet er det, at der rangeres paa selve Overskæringen ved Odense, saaledes at Vejen kan være lukket indtil 20 Minutter ad Gangen. Da det nu er en Hovedvej, kan enhver nok forstaa, i hvilken Grad Trafikken kan generes paa begge Sider af Vejen, naar en Lukning finder Sted paa den Tid, hvor Trafikken er størst. Jeg benytter derfor Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at vi maa have løst Spørgsmaalet om Overskæringen ved Ruggaardsvejen.

Berntsen: Det Lovforslag, som her foreligger, angaaende Anlægget af en Privatbane mellem Odense og Faaborg, kolliderer ikke med det Forslag, jeg har indbragt her i Tinget angaaende en Bane mellem Ringe og Assens, idet den her projekterede Bane gaar i Retningen fra Nord til Syd, medens det af mig foreslaaede Lovforslag gaar ud paa en Bane fra Øst til Vest. Disse 2 Baner ville derfor, hvis de begge vedtages, kun faa Skæringspunkt ved Brobyværk, og jeg skal saaledes intet have imod, at man fremmer denne Sag, saa meget mindre som det væsentlig er Udgifter, Befolkningen selv affholder, idet man kun kræver den halve Ekspropriationsudgift erstattet af Statskassen. Da den her foreslaaede Bane ikke berører den Valgkreds eller den Købstad, jeg har den Ære at repræsentere, skal jeg for mit Vedkommende heller ikke gøre nogen Indvending imod, at dette Forslag vedtages, saaledes som det nu er affattet, hvorimod jeg bestemt vilde have modsat mig Lovforslagets Vedtagelse, hvis det oprindelige Forslag var blevet fastholdt om en Bane fra Odense med Endepunkt i Nørre-Broby. Nu da Banen føres direkte til Faaborg, maa de to Byer se, hvorledes de kunne konkurrere med deres Opland, hvem der kan skabe de bedste Vilkaar for den Befolkning, der har Opland til disse to Byer. — Derimod vil jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger om et Par Enkeltheder i det foreliggende Forslag. Der

staar i § 2, at „Ekspropriationen af de til Baneanlægene fornødne Grunde m. m. foretages i Henhold til Reglerne i Forordning 5. Marts 1845“. Det er jo ikke ubekendt, at naar der i de senere Aar har været anlagt Privatbaner, har man — og sikkert ikke uden Grund — i høj Grad klaget over de Udgifter, der ere forbundne med Ekspropriationen af Banerne, idet de Summer, der anvendes hertil, ikke blot til Køb af Jord, men ogsaa til selve Ekspropriations- og Taksationskommissionerne, ere saa uforholdsmæssig høje, at man ikke uden Grund har anket derover. Nu staa vi over for en Omordning af Statsbanedriften og derunder ogsaa af Spørgsmaalet om Omordningen af Statsbaneanlægene, og jeg er derfor noget i Tvivl om, da det er muligt, at man ved Behandlingen af det Forslag herom, som endnu ligger i Landstinget, vil komme til en Forandring om Reglerne, baade for Stats- og Privatbanernes fremtidige Anlæg, om det er rigtig at slaa fast, at man ved denne Bane skal følge de Regler, som ere fastsatte ved Forordningen af 5. Marts 1845, og derved afskære sig fra at kunne komme ind under Regler, som kunde være mere hensynfulde over for den Befolkning, der anslæger den her omhandlede private Bane.

Endelig tillader jeg mig en Bemærkning angaaende Lovforslagets § 3, hvor det fastslaas, at Regeringen bemyndiges til at fastsætte Vilkaarene for Banens Tilslutning til Statsbaneanlægene og om Benyttelsen af samme. Det er jo i og for sig en aldeles urimelig Ordning, der er slaaet fast ved lignende Jernbaneanlæg som det her foreslaaede, at for at en privat Bane kan faa Tilknytning til Statsbanerne ved disse Stationer, skulle de private Baners Aktionærer aarlig betale en som Regel ret betydelig Sum, der for flere Baners Vedkommende løber op til adskillige Tusinde Kroner aarlig. Det forekommer mig, at Statsbanerne maa være glade ved at faa Tilknytning til enhver privat Bane. Enhver, der har en Forretning, vil sige som saa: Jeg modtager med Glæde enhver Kunde, der kommer til mig; jo større Omsætning, den Kunde medfører, med desto større Glæde aabner jeg min Forretning for ham. Saaledes se Statsbanerne ikke paa deres Kunder. Naar en Egn for egne Penge i dyre Domme anlægger en privat Bane, som maaske er en stor og rig Aare, hvorigennem der kan tilflyde Statsbanerne betydelige Indtægter gennem forøget Trafik, saa siger Statsbanedriften: Værsgo, I maa betale adskill-